

*Cercul Pedagogic al
învățătorilor
Clasa a III-a*

Școala Gimnazială
„Constantin
Daicoviciu" Beriu

RECENZIE DE CARTE
prof. înv. primar
Muntean Corina

Lămâi, cărți și
prietenii, de Jo
Cotterill

*„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris!”
(Tudor Arghezi)*

*„O copilărie fără cărți? Asta nu e
copilărie.*

*E ca și cum nu ești lăsat să intri într-un
loc fermecat unde poți găsi cea mai
rară bucurie”. - Astrid Lindgren*

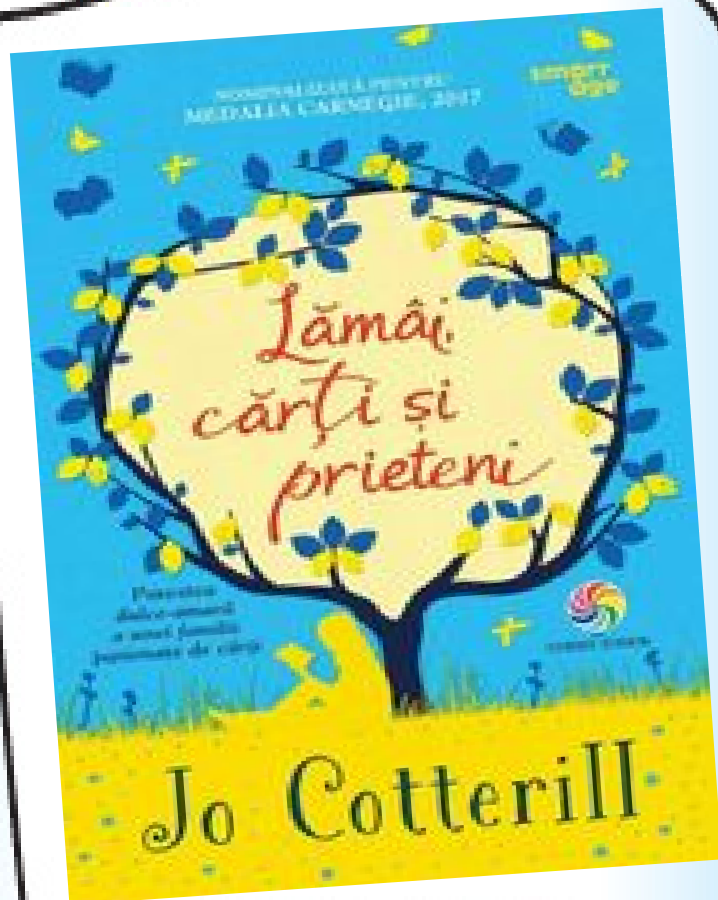
„Bunicul i-a adus lui Matei un pachet.

- Ce se află acolo, bunicule?**
- Un dar pentru tine, nepoate.**

Matei a desfăcut repede pachetul. A găsit în el mai multe cărți. Băiatul nu a fost prea încântat.

Deodată, zări un bilețel în care scria:

- *Cercetează cărțile, nepoate! Vei găsi o comoară...*

JO COTTERILL scrie cărți
și pentru copii, și pentru
oameni mari. A publicat
peste douăzeci de titluri,
primind pentru unele
numeroase premii literare.

CARTEA: LĂMÂI, CĂRȚI ȘI PRIETENI

Cartea scrisă de **Jo Cotterill**
a fost nominalizată pentru
MEDALIA CARNEGIE, în 2017

A apărut la Editura Corint
Books, București, în anul 2018

Traducere din engleză și note
de Andrei Covaciu

Colecția: Smart Age

Cuprinde 288 de pagini

Inreg.ISBN 978-606-793-320-8

ÎNCADRAREA:

Structura cărții și genul în care se încadrează se regăsește în Colecția Smart Age care nu e doar o nouă colecție de cărți pentru copii, ci colecția copiilor inteligenți. A acelor copii care-și aleg lecturile în funcție de mesaj și de cât de bine sunt construite personajele. Este colecția cărților din care ai ce învăța, care te ajută să te înțelegi, să pricepi ce e diferit între tine — copilul — și adulții din jurul tău.

Iar Smart Age are grijă să nu te plictisești nici măcar o clipă.

Analiza contextului

Calypso, personajul principal, își iubea cărțile, avea o bibliotecă proprie, dar cel mai mult iubea cărțile mamei sale, cele care o așteptau aliniat pe un raft ca să crească mare și să le descopere. Ea avea zece ani și ducea pe umeri o povară ce i-ar fi strivit corpul și sufletul firave dacă nu ar fi avut alături cărțile sale dragi: mama ei murise fulgerător în lupta cu o boală necruțătoare. Fetița avea momente

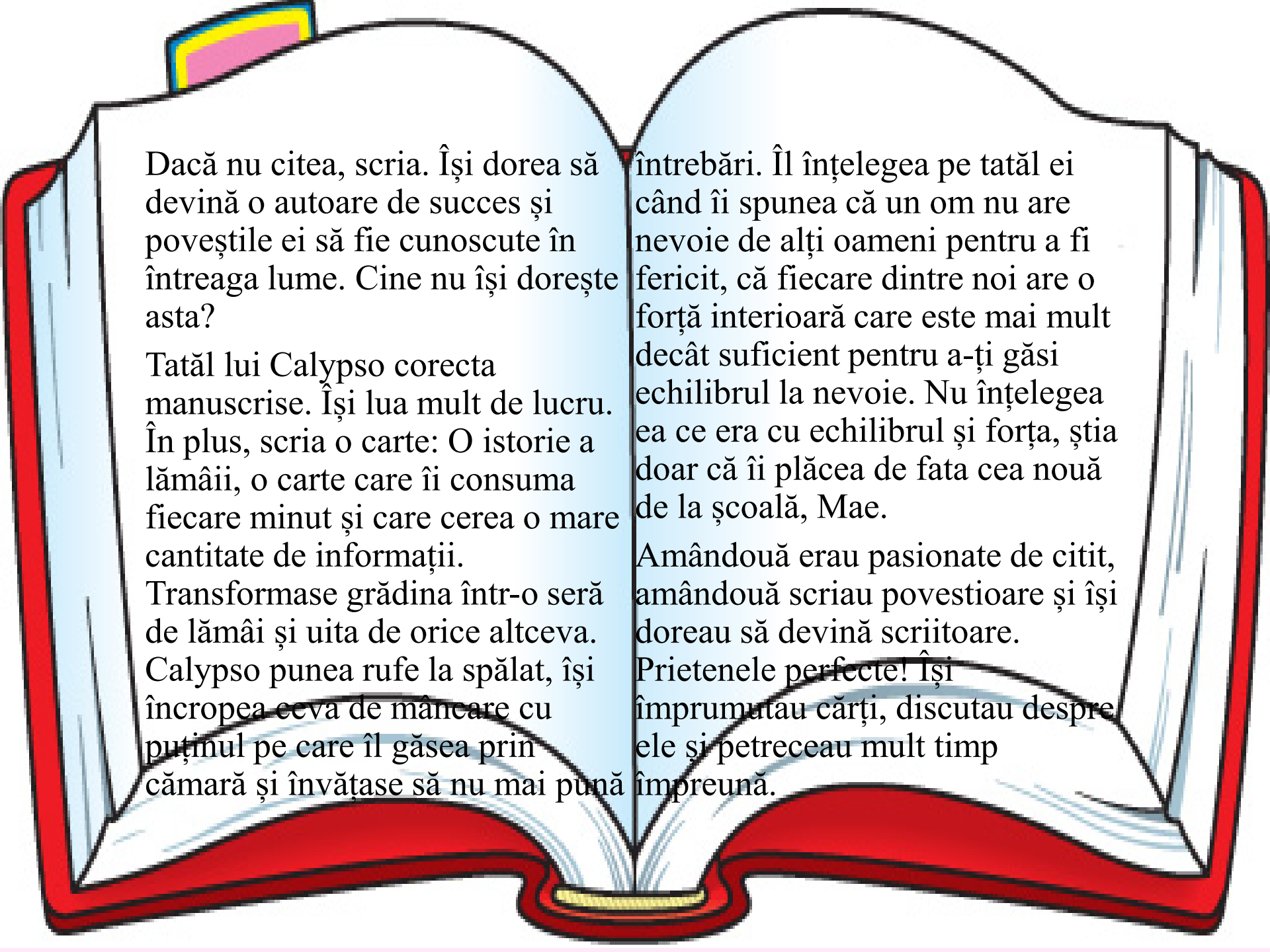
când își amintea, îi simțea prezența în casă, amintirile cu ea dăinuiau peste tot: acuarelele și picturile lăsate, cărțile de peste tot. Fetița se maturizase devreme. Calypso citea foarte mult, cartea devenise un fel de prelungire a mâinii ei. Citea pentru a uita de foame, de probleme sau pentru a se aventura fără limită în ținuturi fantastice.

REZUMATUL

- Lămâi, cărți și prieteni este povestea emoționantă a lui Calypso, fetița care învinge durerea provocată de absența mamei cu ajutorul magiei lecturii și al prieteniei, cucerind inimile cititorilor de pretutindeni.
- Volumul a câștigat în 2017 mai multe premii: Oxfordshire Book Award, Stockport Children's Book Award și Tower Hamlets Book Award.
- Calypso poate fi văzută, de obicei singură, cu nasul în cărți. Dar, în ziua în care în clasa ei își face apariția o nouă colegă, Mae, la rândul ei pasionată de citit și de scris povestiri, între cele două fete se leagă o prietenie strânsă. Locuința lui Mae este agitată, veselă și gălăgioasă, cum, de altfel, este și ea, iar din cauza asta lui Calypso îi place să petreacă timp acolo.
- După moartea mamei lui Calypso, tatăl ei se transformase într-un om retras și distant. Dar, în clipa în care descoperă tristul secret ascuns în biblioteca acestuia, fetița, eroina noastră își dă seama că ceva nu este în regulă.

Dacă nu citea, scria. Își dorea să devină o autoare de succes și poveștile ei să fie cunoscute în întreaga lume. Cine nu își dorește asta?

Tatăl lui Calypso corecta manuscrise. Își lua mult de lucru. În plus, scria o carte: O istorie a lămâii, o carte care îi consuma fiecare minut și care cerea o mare cantitate de informații.

Transformase grădina într-o seră de lămâi și uita de orice altceva. Calypso punea rufe la spălat, își încropea ceva de mâncare cu puținul pe care îl găsea prin cămară și învățase să nu mai pună

întrebări. Îl înțelegea pe tatăl ei când îi spunea că un om nu are nevoie de alți oameni pentru a fi fericit, că fiecare dintre noi are o forță interioară care este mai mult decât suficient pentru a-ți găsi echilibrul la nevoie. Nu înțelegea ea ce era cu echilibrul și forța, știa doar că îi plăcea de fata cea nouă de la școală, Mae.

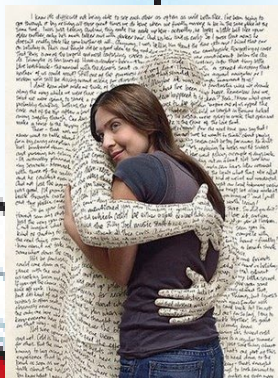
Amândouă erau pasionate de citit, amândouă scriau povestioare și își doreau să devină scriitoare.

Prietenele perfecte! Își împrumutau cărți, discutau despre ele și petreceau mult timp împreună.

Acasă la Mae era multă gălăgie. Gălăgia aceea tipică unei familii formată din membri preocupați să își umple timpul liber. Casa lui Mae era opusul casei lui Calypso. Era curată, plină de voie bună, de mâncare pregătită de mama la cină și de atenție, atenție pe care Calypso nu o mai primea.

Când Mae o vizitează pe Calypso pentru prima oară, fetele descoperă secretul tatălui său. Biblioteca ascunsă în spatele obloanelor mari nu mai avea cărți. Rafturile erau pline cu lămâi în diverse stadii de putrefacție.

De ce? De ce nu mai erau acolo cărțile mamei ei? Unde erau cărțile acelea frumoase cu coperti cartonate? De ce tatăl ei îi făcuse asta?

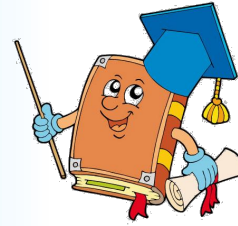

Personajele:

Calypso, avea părul roșcat, ochii mari, o colecție de pistrui pe nas și pe obraji, buzele rozalii. Ii plăcea să se joace cu copiii, dar prefera cărțile. Deși învăța bine, făcea și treburile casei în lipsa mamei, iar în fața tatălui cu greu se abținea să nu plângă cu gândul la aceasta, de la care îi lipseau îmbrățișările, își mușca buzele ca el să nu observe și să-i demonstreze că este puternică. Zilnic, citea și visa cărți, reușind la doar zece ani, alături de buna sa prietenă, Mae să publice online un prim capitol din viitoarea lor carte.

Maia, avea părul lung, negru, strâns în codițe, prinse cu agrafe, fața rotundă, de păpusă, ochii pătrunzători de un albastru deschis și luminos, era zâmbitoare, mereu veselă, citea foarte mult și gata oricând să-și ajute prietena. O completa perfect pe Calypso la ore, făcând pereche și găsind întotdeauna cele mai grele/interesante cuvinte. Ii fost alături prietenei sale atât în clipele de fericire, cât și în cele mai grele momente. Au împărțit cărți, jucării, căsuța din copac și bucuria de a se avea una pe cealaltă.

„Lămâi, cărți și prieteni” nu este doar un roman cu o copertă solară, colorată ce te duce cu gândul la livezi de lămâi, la viață efervescentă, la soare, bucurie și cărți. Este un roman plin de lecții, un roman plin de sensibilitate, de responsabilitate, de acceptare și de dragoste pentru oameni și lectură. Consider astfel de cărți foarte potrivite pentru copiii de astăzi. Au un mesaj pozitiv, unul care se subînțelege foarte ușor. Autoarea transmite învățăminte micuților ei cititori și țese o poveste despre prietenie și momentele care contează cu adevărat. Citând personajul principal - pe Calypso aş spune ***„Cărțile ne oferă întrebări și răspunsuri, prieteni și magie!”***

CONCLUZII:

Mă bucur foarte mult că am citit această carte! M-a transpus în toate stările lui Calypso, în încercarea sa de a fi puternică, dar mai presus de toate importanța prieteniei sincere cu Mae. Mi-a dat o stare extraordinar de bună și mi-aș dori ca toți copiii să împrumute câte ceva din atitudinea lui Calypso. V-o recomand cu tot dragul! Sunt sigură că vă veți îndrăgosti de micuțele personaje!

